

СКРЪБЪ

Чернѣ въ гората
Самотна борика,
Приветно я милватъ
Пакъ майски лжчи,
Нечакано сълзи
Унесено бликатъ
Изъ молещи кротко
Зелени очи; —

Надъ рамо ѝ пѣсень
Мечтана, игрива
Пришелецъ незнайникъ
Нашепва и пѣй,
На съне тя горко
Се само засмива
И тъмнитъ вейки
Безмълвно люлѣй.